

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kf.II.41.170/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Gach Tímea Ügyvédi Iroda

cím2

Az alperes: Vas Megyei Kormányhivatal Szombathelyi Járási Hivatala

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: mulasztási per

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú jogerős határozat: Győri Törvényszék 10.K.700.337/2021/12.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 10.K.700.337/2021/12. számú ítéletét a mulasztást megállapító rendelkezése tekintetében hatályon kívül helyezi és a bíróságot a mulasztási per ismételt lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja a Kúria, hogy az alperesnek a fellebbezési eljárásban 12.000,- (tizenkettőezer) forint perköltsége merült fel.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és a perben nem álló K.V.Gy. kapcsolatából 2005. augusztus 26. napján született B. utónevű, 2007. augusztus 30-án F. utónevű közös kiskorú gyermekük. K.V.Gy. korábbi házasságából 1996. július 10-én született B.V. utónevű gyermeke, aki születésétől kezdődően 80%-os egészségkárosodott. K.V.Gy. B.V. nevű gyermeke az anyánál került elhelyezésre helysége l on.

[2] K.V.Gy. 2018. szeptember 7. napján elektronikus levélben, majd 2018. szeptember 17. napján írásos levélben kereste meg az alperest, amelyben kifogásolta, hogy a két kiskorú és a súlyosan sérült értelmi fogyatékos fia ügyében az illetékesek nem hajlandóak intézkedni.

[3] Az alperes 2018. október 16. napján kelt VA-06/HF05/2130-7/2018. számú levelében tájékoztatta K.V.Gy.öt, hogy a háztartásában nevelkedő és a hivatal illetékességi területén élő kiskorúakat érintő eljárás nincs folyamatban, ezért az alperesnek nincs intézkedési kötelezettsége.

[4] K.V.Gy. 2018. október 18. napján kelt levelében arra hivatkozott, hogy az alperesnek feljelentést kellett volna tennie az illetékes nyomozóhatóság ellen, amikor tudomására hozta azt, hogy feljelentéseit a nyomozóhatóságok adatbázisaiból kitörölték. Előadta, a kiskorú gyermek ellen elkövetett számos bűncselekmény kapcsán is büntetőfeljelentést kellett volna tennie a gyámhatóságnak. Arra is hivatkozott, hogy a fia kapcsán az illetékesek felé kellett volna panaszát továbbítani.

[5] A felperes és K.V.Gy. 2018. október 19. napján kelt levelükben a Vas Megyei Kormányhivatalhoz fordultak, kérve az alperessel kapcsolatos vizsgálat elvégzését.

[6] A Vas Megyei Kormányhivatal 2018. november 26. napján kelt VA/HF05/00809-6/2018. számú, a felperes és K.V.Gy. részére küldött levelében megállapította, hogy a vélt bűncselekmények miatt a feljelentéseket az ügyészségek és a rendőrségek felé a felperes és K.V.Gy. megtették. Ezen túlmenően a hatóságnak sem jutott birtokába olyan adat, vagy bizonyíték, amely a kiskorúak sérelmére elkövetett bűncselekmény meglétét valószínűsítették volna, így a feljelentés megtételére ez okból sem került sor.

[7] A felperes és K.V.Gy. 2019. január 3. napján kelt levelükben továbbra is kifogásolták, hogy az alperes a panaszukról nem készített jegyzőkönyvet, nem indított vizsgálatot, illetve a vizsgálatról nem hozott határozatot. Sérelmezték a feljelentés megtételének elmaradását, továbbá, hogy a hatóság nem kért tőlük semmilyen adatot. Kifogásolták az ügyintézők hozzáállását és viselkedését. Kérték azon személyek kizárását, akik eddig érintettek voltak az ügyben.

[8] A Vas Megyei Kormányhivatal 2019. január 21. napján kelt VA/HF06/00065-7/2019. számú végzésével a felperes és K.V.Gy. kizárás iránti kérelmének helyt adott, és a felperes és K.V.Gy. B. és F. utónevű gyermekeik védelembe vételi ügyének intézéséből az alperest kizárta, és a védelembe vételi ügy intézésére a Vas Megyei Kormányhivatal Kőszegi Járási Hivatalát jelölte ki. A felperes és K.V.Gy. 2019. január 29. napján kelt beadványukban kérték a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal és Budapest Főváros Kormányhivatalának kizárását is.

[9] A Vas Megyei Kormányhivatal a 2019. február 13. napján kelt VA/HF/06/0065-9/2019. számú végzésével a felperesnek és K.V.Gy.-nek a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal és Budapest Főváros Kormányhivatala kizárásra vonatkozó kérelmét hatáskörének hiányában áttette az Emberi Erőforrások Minisztériuma (a továbbiakban: EMMI) Gyermekvédelmi és Gyámügyi Főosztályára.

[10] A Vas Megyei Kormányhivatal Kőszegi Járási Hivatala 2019. március 14. napján kelt VA-03/HGY/394-23/2019. számú határozatával a felperes és K.V.Gy. B. és F. utónevű gyermeke vonatkozásában előterjesztett védelembe vételével iránti kérelmet elutasította. A fellebbezés folytán eljáró Vas Megyei Kormányhivatal 2019. július 11. napján kelt VA/HF06/00065-20/2019. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, a kereseti kérelem folytán eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. december 11. napján kelt 10.K.27.644/2019/15. számú ítéletével a keresetet elutasította.

[11] A felperes 2020. február 10. napján személyes meghallgatáson jelent meg, melynek során előadta, hogy nem védelembe vételi eljárást kér, hanem a „történetére szeretne megoldást találni”. Kérte, hogy a hatóságok a törvényeknek megfelelő hatósági eljárást indítsák el, folytassák le, hozzanak a törvényeknek megfelelő döntéseket, folytassák le a szükséges belső vizsgálatokat. Kérte, hogy a „történetüknek megfelelő eljárásokat folytassa le a gyámhatóság”. Kérte, hogy a gyámhatóság az általa megjelölt szervezetek és hatóságok ellen tegyen feljelentést. Egyben kizárási kérelmet terjesztett elő a Szombathelyi Járási Hivatal, a Kőszegi Járási Hivatal, a Vas Megyei Kormányhivatal, a Budapesti Kormányhivatal, a helységi Járási Hivatal, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal vonatkozásában, és kérte, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma eddig

ügyekkel foglalkozó ügyintézői és felettesei is kerüljenek kizárásra (jegyzőkönyv száma: VA-06/HF05/714-2/2020.).

[12] Az alperes 2020. február 12. napján meghallgatást tartott, amelynek során a felperes és K.V.Gy. előadták, kéri K.V.Gy. B.V. utónevű gyermeke vonatkozásában a gondnok leváltását. K.V.Gy. kijelentette, hogy B.V. utónevű gyermeke felett a gondnoki tisztség ellátását vállalja (jegyzőkönyv száma: VA-06/HF05/715-2/2020.).

[13] Az alperes a 2020. február 10. napján előterjesztett kizárási kérelmet az EMMI-hez terjesztette fel. A kizárási kérelem vonatkozásában a keresetlevél benyújtásáig döntés nem született.

[14] A felperes és K.V.Gy. megkeresésére a Vas Megyei Kormányhivatal 2021. február 5. napján tájékoztatta a felperest és K.V.Gy.öt, hogy a 2020. február 10. napján jegyzőkönyvbe mondott kérelmükben kifejezetten akként nyilatkoztak, hogy a védelembé vételi eljárás megindítását nem kéri, ezért kérelemre eljárás nem indult, ilyen eljárás hivatalbóli megindításának szükségessége sem volt indokolt. Tekintettel arra, hogy a kizárási kérelem vonatkozásában döntés nem született, a további kérelmek vizsgálatát és az azokról való döntést a Vas Megyei Kormányhivatal nem foganatosította.

[15] A felperes az alpereshez 2021. január 20. napján benyújtott beadványában továbbra is kérte a teljes körű vizsgálatot, ezen kívül magánszemélyek, hivatalos személyek, orvosok, pedagógusok, szakértők által elkövetett bűncselekmények jelentését, vizsgálatát. E beadványában a felperes visszautalt a 2020. február 10-én és 12-én a személyes meghallgatáson előadott kérelmekre.

[16] Az alperes 2021. január 28. napján kelt VA-07/SZOMJH-GYO/466-3/2021. számú végzésével a felperes kérelmét visszautasította, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 17. §-ára és 46. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva. Utalt arra, hogy a védelembé vételi eljárás során sem a Vas Megyei Kormányhivatal, sem a Győri Törvényszék nem észlelt feljelentésre okot adó, a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekményt. A felperes és K.V.Gy. 2020. február 10. napján kifejezetten nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy védelembé vételi eljárás elindítását nem kéri, ezért kérelemre eljárás nem indult. A szülők a már lefolytatott védelembé vételi eljárás során feltett körülményekhez képest más nem adtak elő, kiskorú gyermekeik helyzete nem változott, így a védelembé vételi eljárás hivatalbóli megindításának szükségessége sem állt fenn. Utalt arra, hogy a gyámhivatal csak akkor tesz feljelentést kiskorú veszélyeztetése miatt, ha a bűncselekményt jogszabályban nevesített személyek terhére lehet róni, illetve a gyermek sérelmére követnek el bűncselekményt. A perbeli esetben pedig egyiket sem lehetett megállapítani.

A kereseti kérelem és a védirat

[17] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes VA-07/SZOMJH-GYO/466-3/2021. számú végzése ellen, illetve mulasztási keresetet terjesztett elő a 2020. február 10. és 12.

napjain előterjesztett kérelme kapcsán. Kérte ezen perek összevonását a NAV Fellebbviteli Igazgatósága ellen indított, szintén a Győri Törvényszéken folyamatban lévő eljárással.

[18] Előadta, hogy 2020. február 10-én és 12-én teljes körű vizsgálatot kért az alperestől, az alperes azonban nem volt hajlandó a problémákat rögzíteni, az azzal kapcsolatos eljárásokat megindítani. Kérte ekkor az elmúlt hét évben bűncselekményeket sorozatosan elkövető hivatalos személyek, hatóságok kizárását. Azt állította, hogy 2020 februárjától szándékosan abban a hiszemben tartották, hogy mindkét eljárás kapcsán megindultak az eljárások a kérelemre, azonban 2021. január 19-én közölték velük, hogy sem kérelemre, sem hivatalból nem indítottak semmilyen eljárást. Az EMMI-től azt a tájékoztatást kapták, hogy kizárási indítvány nem került felterjesztésre hozzájuk. Kifogásolta, hogy az alperes, illetve a Vas Megyei Kormányhivatal Kőszegi Járási Hivatala nem járhat el olyan ügyben, amelyben ezen hivatalok ügyintézői és vezetői kapcsán is vizsgálandó kellene.

[19] Kérte az eljárásból kizárni az eljáró bírót, továbbá az alperes végzésének hatályon kívül helyezését és egy pártatlan kormányhivatal kijelölését, végül pedig az ügy kapcsán felmerülő bűncselekmények jelentését. Kifogásolta, hogy 2020. februárt követően nem került sor eljárási cselekményekre, amikor állítólag a kizárási indítvány felterjesztésre került az EMMI-hez. Előadta, hogy tizenegy hónap alatt nem kapott értesítést semmiről, továbbá, hogy a hatóságok időhúzásra játszanak, szándékosan tévedésben tartották az eljárás kapcsán. Amikor a jegyzőkönyv felvételénél rákérdezett, hogy a jegyzőkönyvben rögzítettek kérelmükre indult eljárásnak tekinthetőek-e, igen választ kaptak. Arra is igen választ kaptak, hogy ügyfélnek számítanak-e ezekben az eljárásokban. Azt állította, nem felel meg a valóságnak, hogy a körülményeikben nem következett be változás, e körben több körülményt is megjelölt. Hivatkozott az Ákr., a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény több rendelkezésének megsértésére.

[20] Az alperes védiratában a kereseti kérelem elutasítását kérte. Kiemelte, hogy olyan bűncselekmény elkövetésének gyanúját, amelynek passzív alanya a felperes két kiskorú gyermeke, a gyámhivatal nem észlelt. Utalt arra, hogy a kiskorú gyermekek veszélyeztetettségét a gyámhivatal a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 68. §-a alapján védelembe vételi eljárás keretében vizsgálja. A veszélyeztetettség fennállását a gyámhivatal korábbi eljárásában már vizsgálta és megállapította, hogy a kiskorú gyermekek olyan fokú veszélyeztetettsége, amely a védelembe vételt indokolná, nem áll fenn. A felperes és K.V.Gy. keresetét pedig a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította. A szülők kérelmükben védelembe vételi eljárás lefolytatását nem kérték, ezért védelembe vételi eljárás vonatkozásában beadványuk kérelemnek nem volt minősíthető. A bejelentésük alapján a gyámhivatal vizsgálta, hogy a védelembe vételi eljárás hivatalbóli elindításának helye van-e. A gyámhivatal mérlegelte, hogy a szülők rendelkezésre bocsátottak-e olyan új tény, körülmény, mely alapján szükséges az eljárás megindítása. Megállapításra került, hogy a szülők a már lefolytatott eljárásban vázolt problémákat ismétlik, továbbra is azt kívánják elérni, hogy a gyámhivatal az általuk megnevezett szervezetekkel, személyekkel szemben lépjen fel. Hivatalból sem védelembe vételi eljárás megindításának, sem más hatósági intézkedés megtételének nem volt alapja. Kiemelte, hogy a gyermekek nevelése, gondozása körében változás nem történt, a szülők továbbra is egy lakásban élve, közösen gondozzák gyermekeiket. A felperes jövedelemmel az élettársi kapcsolat megszűnése előtt sem rendelkezett, akkor is és azóta is a gyermekek apja tartja el a családot. A gyermekekkel kapcsolatba kerülő jelzőrendszeri tagoktól a gyermekek

veszélyeztetettsége miatt jelzés nem érkezett. A mulasztási kereset vonatkozásában előadta, hogy az alperes minden hatáskörébe tartozó intézkedést megtett, a szükséges eljárást lefolytatta, eljárási kötelezettséget nem mulasztott.

Az elsőfokú ítélet

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperes 2020. február 10-i kérelmével kapcsolatban hozzon döntést, továbbá az alperes VA-07/SZOMJH-GYO/466-3/2021. számú végzését megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[22] A mulasztási per tekintetében hivatkozott a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 128. § (2) bekezdésére, és kiemelte, hogy a felperes 2020. február 10. napján tartott meghallgatáson előadta, hogy a törvényeknek megfelelő hatósági eljárás lefolytatását kéri az alperestől. Kérte továbbá a büntetőfeljelentések megtételét, a szükséges belső vizsgálatok lefolytatását, és az alperes vonatkozásában is kizárási kérelmet terjesztett elő. Az alperes a kizárási kérelmet az EMMI irányába terjesztette fel, azonban az EMMI felperes keresetlevelének benyújtásáig a kizárási kérelem vonatkozásában nem hozott döntést. Rögzítette azt is, hogy az alperes a 2021. február 5. napján kelt tájékoztató levelében arról értesítette a felperest, hogy mivel védelembe vételi eljárás megindítását nem kérte, ezért kérelemre nem indult eljárás a 2020. február 10-i kérelme tekintetében, a bűncselekmények vizsgálatára vonatkozó kérelem esetében pedig visszautasításnak lett volna helye, azonban a kizárási kérelem elbírálásáig az alperes nem hozhat döntést. Megállapította, hogy a felperes számára ezen levélből vált nyilvánvalóvá, hogy a 2020. február 10. napján előterjesztett kérelme vonatkozásában nem született döntés.

[23] Rámutatott, a felperes a Kp. 128. § (2) bekezdésében foglalt határidőn belül terjesztette elő mulasztási keresetét. Hivatkozott az Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontjára, és (5) bekezdésére és annak alapján megállapította, hogy a felperes alappal kifogásolta, hogy a 2020. február 10. napján előterjesztett kérelme vonatkozásában még 2021. február 5. napján sem hozott döntést az alperes és semmilyen más hatóság sem, az alperes pedig ezzel mulasztást követett el, mert az Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontja szerinti ügyintézési határidőt többszörösen túllépve sem hozott döntést a felperes kérelme vonatkozásában.

[24] Az alperes visszautasító végzésével kapcsolatban rögzítette, hogy a felperes a 2020. február 10. napján előterjesztett kérelmében egyértelműen kérte az alperes kizárását, mert az visszautalt korábbi kérelmeire, amelyekben a felperes egyértelműen kérte az alperes kizárását. Rögzítette, hogy az alperes ezt a kizárási kérelmet nem bírálta el, nem terjesztette fel az illetékes hatóságnak, hanem döntést hozott a felperes kérelmével kapcsolatban, és visszautasította azt, megsértve ezzel az Ákr. 24. § (2) bekezdésében foglaltakat, hiszen a felperes által előterjesztett kizárási kérelemről nem döntött, nem intézkedett annak vizsgálata érdekében. Ezen jogszabálysértés pedig olyan súlyos mértékben hatott ki az ügy érdemére, hogy az alperes végzésének megsemmisítését eredményezte. A megismételt eljárásra előírta, hogy az alperesnek a felperes kizárási kérelmét el kell bírálnia, majd ennek elbírálását követően hozhat a felperes kérelme vonatkozásában érdemi döntést.

A fellebbezés

[25] Az alperes fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélet mulasztási részére vonatkozóan, amelyben kérte az ítéletnek az alperest a döntés meghozatalára kötelező rendelkezésének megváltoztatását és a mulasztási kereset elutasítását. Azt állította, hogy az ítélet e tekintetben sérti a Kp. 18. §-ában foglaltakat, amikor ítéletének rendelkezésével a nem mulasztó alperest kötelezte döntés meghozatalára.

[26] Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy minden közigazgatási szerv azért a mulasztásért felelős, amely az előtte folyamatban lévő eljárásban következett be, a mulasztást mindig az eljárásra kötelezett szerv valósítja meg. Azzal érvelt, hogy a mulasztási pert minden esetben a mulasztó szerv ellen kell megindítani, mindez a Kp. 18. § (1) bekezdés második mondatából is következik. Rámutatott, az alperest nem terheli mulasztás, mert határidőben minden közigazgatási tevékenységet elvégzett. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet azért helyezte hatályon kívül a felperest 2021. január 20. napján benyújtott kérelmére hozott visszautasító végzést, mert az alperest a felperes által jelzett kizárási okról nem döntött, nem intézkedett annak kivizsgálása érdekében. Az ítélet e tekintetben arra mutatott rá, hogy az alperes a felperes kizárási kérelmének elbírálását követően hozhat a felperes kérelmének vonatkozásában döntést.

[27] Hangsúlyozta, az alperes a kizárási kérelmek eldöntésére nem rendelkezik hatáskörrel, a kizárási kérelem felterjesztéséről pedig haladéktalanul intézkedett. Az alperes a kérelemre vonatkozó döntését csak a kizárási kérelem elbírálását követően hozhatta volna meg, mindezzel tekintettel az alperest nem terheli közigazgatási tevékenység mulasztása.

[28] A felperes a fellebbezési eljárás során nem tett nyilatkozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

[30] A Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a Kúria az ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[31] Tekintettel arra, hogy az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletnek kizárólag a mulasztási perben hozott részét támadhatta, a Kúria az elsőfokú ítéletet kizárólag e körben vizsgálta felül.

[32] A rendelkezésre álló iratokból az volt megállapítható, hogy a felperes 2020. február 10. napján személyesen megjelent az alperesnél, ahol kifejezetten akként nyilatkozott, hogy védelembe vételi eljárás lefolytatást nem kéri. Kérte továbbá, hogy a törvényeknek megfelelő hatósági eljárást indítsák el, folytassák le, és hozzanak a törvényeknek megfelelő végzéseket és határozatokat. Kérte, hogy a „történetüknek megfelelő eljárásokat folytassa le a gyámhatóság”. Továbbra is kérte, hogy a gyámhatóság az általa megjelölt szervezetek és hatóságok ellen tegyen feljelentést. Egyben kizárási kérelmet terjesztett elő a Szombathelyi

Járási Hivatal, a Kőszegi Járási Hivatal, a Vas Megyei Kormányhivatal, a Budapesti Kormányhivatal, a helységli Járási Hivatal, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal ellen, és kérte, hogy az EEMI eddig ügyükkel foglalkozó ügyintézői és felettesei is kerüljenek kizárásra (jegyzőkönyv száma: VA-06/HF05/714-2/2020.).

[33] Minderre figyelemmel az állapítható meg, hogy a felperes 2020. február 10. napján előterjesztett a „történetének megfelelő eljárások” lefolytatása iránti kérelmet, továbbá kizárás iránti kérelmeket is.

[34] Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében a mulasztási per tekintetében arra kötelezte az alperest, hogy a felperes 2020. február 10-i kérelmével kapcsolatban hozzon döntést.

[35] Az alperes fellebbezésében a Kp. 18. § (1) bekezdését jelölte meg megsértett jogszabályként. Eszerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, a pert az ellen a közigazgatási szerv ellen kell indítani, amely a jogvita tárgyát képező közigazgatási tevékenységet megvalósította. Többfokú közigazgatási eljárásban hozott cselekmény esetén a közigazgatási cselekmény megvalósítója az utolsó fokon eljáró közigazgatási szerv. Az alperes a Kp. 18. § (1) bekezdése tekintetében arra hivatkozott, hogy a mulasztási pert minden esetben a mulasztó szerv ellen kell megindítani, az alperes pedig a kizárási kérelmek eldöntésére nem rendelkezik hatáskörrel, emellett, hogy a kizárási kérelem felterjesztéséről haladéktalanul intézkedett.

[36] A Kúria megállapította, hogy az alperes fellebbezésében helyesen hivatkozott a Kp. 18. § (1) bekezdésének megsértésére. A felperes 2020. február 10. napján kétféle kérelmet terjesztett elő: gyámhatósági eljárások lefolytatására irányuló kérelme(ke)t és kizárási kérelmeket. Ez utóbbi elbírálására azonban az alperes nem rendelkezik hatáskörrel, e tekintetben az alperest kizárólag felterjesztési kötelezettség terheli.

[37] Az elsőfokú bíróság ennek ellenére ítéletének rendelkező részében az alperest a felperes 2020. február 10-i kérelmével kapcsolatban kötelezte döntés meghozatalára, annak ellenére, hogy az ezen a napon a felperes által előterjesztett kizárási kérelem elbírálására az alperes nem rendelkezett hatáskörrel. Az Ákr. 24. §-a értelmében ugyanis amennyiben a kizárási ok a hatósággal szemben merül fel, a felügyeleti szerv rendelkezik hatáskörrel a kizárási kérelem elintézésére. A fellebbezés tehát a Kp. 18. § (1) bekezdésének megsértésére helytállóan hivatkozott, mert e tekintetben az alperes mulasztást nem követhetett el.

[38] Megjegyzi a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a mulasztási per tekintetében az alperest a felperes 2020. február 10-i kérelmével kapcsolatban kötelezte döntés meghozatalára, anélkül azonban, hogy a felperes 2020. február 10-i kérelmének tartalmát beazonosította volna, és e megállapított tartalom legalább az ítéletnek az indokolásából egyértelműen kitűnt volna.

[39] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria a Kp. 110. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet a mulasztást megállapító részében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásában az

elsőfokú bíróság az alperes mulasztását kizárólag a hatáskörébe eső intézkedések elmulasztása tekintetében állapíthatja meg, és szükség szerint – ha a mulasztás fennállása továbbra is valószínűsíthető - merülhet fel a kizárási indítvány vonatkozásában a megfelelő alperes perbevonása (Kp.25.§), amennyiben perbevonás egyéb törvényi feltételei is fennállnak.

A határozat elvi tartalma

[40] *A közigazgatási szerv mulasztása a közigazgatási szerv közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettségének elmulasztása esetén állapítható meg.*

Záró rész

[41] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[42] A Kúria az alperes részére a rendelkező rész szerinti másodfokú perköltséget állapította meg, a Kp. 110. § (3) bekezdése alapján. A másodfokú perköltség összegét a Kúria a a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg, figyelemmel az alperesi kamarai jogtanácsos munkadíjára. A felperes a másodfokú eljárásban nem tett nyilatkozatot, így másodfokú perköltsége nem merült fel.

[43] A végzés elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. június 13.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő